

ACZÉL GÉZA

Grammatika Elegans 5.

Fia épülésére

hirtelen ütött a kérdés vasárnap hajnalon rossz film után kétségek között
szenvedve macskák förtelmes vihancát: mitől vagy te fiam éppen úgy
mint ablakunk előtt a fák e keserű cigaretta vagy vörösmartyból egy
látomás
s hogy meghökkentem az álmatlanságon melyet talán zsíros falatok tehettek
vagy kalandor félmondatokból párologtatott valamit a fáradt mélytudat
lezongoráztam hát mind gyanakvásaim de csak zúgott egyre: mitől vagy
ha majd a kérdésre lobbant ám pihenni vágyó agy furcsa mozgását
kiismered
rájössz hamarjában miként zsidbad az ember ajkán az első házi felelet
mely lazán az egykor tanultakhoz igazodva közelítné az elcsépett hazát
s huzatként tör rád a hús történelem vészek kavarognak idegen hősök
a nyelvre előszivárognak ízes szavak miként a hívó rímre itt: az angyalát
ködből villannak ki homlokok az idő megzörren tapintod a megtartott teret
a múlt zamatai futnak át a szájban csak ne érnék már egyre közelebb
hozzám hozzád a megbillent éjszakához a holnaphoz mely még oly alélt
mert mi küzdhetné ki a roppant érzést ha nem egy felszakadt költemény
ez a régen kicsorbult és kicsorbított szöveg küzdelmeink megfakult díszlete
mely egyre lanyhábban teríti pátozását s íme most is kínozza apádat
a gyúlt szemekből miért önvád lobbán ki s valami feloldhatatlan bánát
ha magyarságod megkarcolja a csöndet mint hiányok a szunnyadó elmét
álnokságnak vélve cifraszűrös gögöt hazugságnak mindenség szerelmét
s ahogy botorkálsz tovább magadban mind zavartabban késni fog a válasz
az elme döbbenet viseli hogy érzelmére nincs bonyolult magyarázat
míg te álmaid humuszában a kétségek kertjét birtoknak felnöveszted
nem tehet mást ágyadnál áll vacogva megóv félelmektől virraszt feletted